

РЕШЕНИЕ

№ 13254

гр. София, 15.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 17.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **818** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е във връзка с подадена жалба от сдружение „Асоциация прозрачност без граници“ [населено място], представлявано от изпълнителния директор К. С. чрез адв. А. срещу решение № РЗДОИ-1/07.01.2025 г. за предоставяне на частичен достъп до информация, издадено от генералния директор на Държавно предприятие „Национална компания железопътна инфраструктура“ (ДП“НКЖИ“).

В жалбата се твърди, че отказът за предоставяне на информация е незаконосъобразен поради допуснати нарушения на материалния закон и по-конкретно на чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ. Посочва се, че дружеството „БДЖ – Товарни превози“ ЕООД е задължен субект по см. на ЗДОИ, тъй като попада в легалната дефиниция за „публичноправна организация“ в §1, т. 4, б. „б“, „в“ и „г“ от ДР на ЗДОИ. Едноличен собственик на капитала на това дружество е „Холдинг Български държавни железници“ ЕАД, а негов собственик е държавата чрез министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Поради това се поддържа, че ДП НКЖИ не е следвало да изисква съгласието на третото лице за отнасящата се до него обществена информация. Позовава се и на обстоятелството, че в случая е налице надделяващ обществен интерес за предоставяне на търсената информация, тъй като същата ще повиши прозрачността и отчетността в дейността на ДП НКЖИ досежно събирането и разходването по предназначение на инфраструктурните такси по Закона за железопътния транспорт (ЗЖТ).

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А., която поддържа жалбата и моли съда да отмени постановения отказ по подробно изложени мотиви в същата.

Ответникът – генералният директор на ДП НКЖИ се представлява от юрк. Т., която оспорва

жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № ЗДОИ-24/03.12.2024 г. до генералния директор на ДП НКЖИ жалбоподателят поискал да му бъде предоставен достъп до следната обществена информация:

1. Какъв размер на инфраструктурни такси са били определени и събрани за изпълнение на задълженията на ДП НКЖИ от лицензираните железопътни превозвачи с лицензия за извършване на товарни превози за всяка една от последните 10 приключили финансови години (2014-2023 г.)

2. Какъв процент от определените инфраструктурни такси са събирани и разходвани за поддържането на железопътната инфраструктура по смисъла на чл. 35, ал. 5 от ЗЖТ по години за последните десет приключили финансови години?

3. Какъв е размерът на вземанията на ДП НКЖИ, представляващи цена за разпределение на тягова електрическа енергия по разпределителните мрежи на железопътния транспорт по смисъла на чл. 35, ал. 6 от ЗЖТ към края на всяка от последните 10 приключили финансови години от всеки от лицензираните железопътни превозвачи с лицензия за извършване на товарни превози?

4. Преди приемане на Общи условия за отсрочване и разсрочване на задължения на железопътни превозвачи, приети от Управителния съвет на ДП НКЖИ с решение по т. 9 от протокол № 33-10/23 УС на Дп НКЖИ от 11.10.2023 г. – с какви документи се уреждат условията за отсрочване и разсрочване на задължения на железопътните превозвачи? Моля да ни предоставите копия от съответните документи.

5. Информация за сключените договори за отсрочване и разсрочване на задължения за такси по чл. 35, ал. 1-3 от ЗЖТ и задължения за цена за разпределение на тягова ел.енергия по разпределителните мрежи на железопътния транспорт по см. на чл. 35, ал. 6 от ЗЖТ на железопътни превозвачи с лицензия за извършване на товарни превози, касаещи периода 2014-2023 г.

С оспореното в настоящото производство решение РЗДОИ-1/07.01.2025 на основание чл. 28, ал. 2 вр. чл. 4, ал. 1 и чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ бил предоставен частичен достъп до исканата обществена информация. Било посочено, че на основание чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ са изпратени писма, с които е изискано изричното писмено съгласие на съответното трето лице за предоставяне на исканата информация, като постъпили два отказа – от „БДЖ – Товарни превози“ ЕООД и от „Евроинженеринг“ ЕООД.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на оспорване административен акт и в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в предписаната от АПК и ЗДОИ писмена форма. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Легално определение на понятието обществена информация е дадено в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и това е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Обществената информация представлява сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ

субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, арг. чл. 9 от ЗДОИ. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, арг. чл. 10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации, арг. чл. 11 от ЗДОИ. За субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано задължение да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична.

Съдът намира, че поисканата информация в заявлението на жалбоподателя следва да се квалифицира като служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на Държавно предприятие „Национална компания железопътна инфраструктура“. Съгласно чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ не е необходимо съгласието на третото лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Правилен е доводът на жалбоподателя, че в случая „БДЖ-Товарни превози“ ЕООД се явява задължен субект за предоставяне на достъп до информация по см. на ЗДОИ, тъй като дружеството попада в легалната дефиниция за „публичноправна организация“ по § 1, т. 4 от ЗДОИ, тъй като едноличен собственик на капитала му е държавата чрез „Холдинг Български държавни железници“ ЕАД. Ето защо, не е било необходимо ответникът да изпраща писмо до „БДЖ-Товарни превози“ ЕООД, с което да иска неговото писмено съгласие за предоставяне на информацията, тъй като дружеството не се явява „трето лице“.

На следващо място, дори и да се приеме, че е налице отказ на трето лице, то той не е достатъчно основание, за да се постанови отказ за предоставяне на съответната обществена информация, тъй като следва да се извърши преценка за наличието на надделяващ обществен интерес, който автоматично изключва правилото на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ. С други думи с разпоредбата чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ е предвидена възможността за отказ от представяне на обществена информация при наличие на засягане на интересите на третото лице, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. В подкрепа на горното е и разпоредбата на чл. 31, ал. 5 ЗДОИ, съгласно която не е необходимо съгласието на третото лице, ако е налице надделяващ обществен интерес от разкриване на обществената информация. Нещо повече в разпоредбата на чл. 13, ал. 4 ЗДОИ изрично е предвидено, че достъпът до обществена информация не може да се ограничава при надделяващ обществен интерес. Съгласно § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ. Анализът на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ налага извода, че в този случай задълженият субект следва да изложи съображения - налице ли е законовото изключение съобразно принципите на чл. 31, ал. 5 ЗДОИ за надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, в изпълнение на която разпоредба задълженият субект по чл. 3 ЗДОИ е длъжен да изложи съображения за оборване на тази презумпция. Това е така, тъй като преценката налице ли е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите им задължения; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други

незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица. В случая в оспореното решение липсва анализ относно наличието на надделяващ обществен интерес, което представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, довело до неправилно приложение на материалния закон.

По изложените съображения оспореният административен акт като незаконосъобразен следва да се отмени, а преписката - да се върне на административния орган за ново произнасяне по заявлението при съобразяване на дадените с мотивите на настоящото съдебно решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК сторените от жалбоподателя разноски следва да се присъдят в тежест на ответника, като същите възлизат на 10 лева заплатена държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № РЗДОИ-1/07.01.2025 г., издадено от генералния директор на Държавно предприятие „Национална компания железопътна инфраструктура“ в ЧАСТТА в която не е предоставена информация досежно дружеството „БДЖ-Товарни превози“ ЕООД.

ВРЪЩА административната преписка на генералния директор на Държавно предприятие „Национална компания железопътна инфраструктура“ за произнасяне по заявлението съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение в 14- дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Национална компания железопътна инфраструктура“ да заплати на Сдружение „Асоциация прозрачност без граници“ ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 10 /десет/ лева разноски по делото.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: